

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2020-2026

Rok akademicki 2023/2024

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Elementy profesjonalizmu
Kod przedmiotu/ modułu*	<i>PrM - D</i>
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów	Lekarski
Poziom kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne/Niestacjonarne
Rok i semestr studiów	IV rok, 7 semestr
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy
Koordinator	dr n. med. Waław Kruk
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr n. med. Waław Kruk

* - zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	GN	Liczba pkt ECTS
15	-	-	-	10	-	-	5	1

1.3. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/ modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z zakresu etyki i psychologii lekarskiej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C ₁	Nabywanie przez studenta zdolności rozpoznawania problemów zdrowotnych oraz określania priorytetów w postępowaniu lekarskim.
C ₂	Uzyskanie gruntownej wiedzy na temat znaczenia i przebiegu prawidłowej relacji lekarz-pacjent ze szczególnym uwzględnieniem procesu komunikacji. - Zdobycie umiejętności rozpoznawania kluczowych dla procesu terapeutycznego informacji dotyczących sytuacji społeczno-kulturowo-ekonomicznej pacjenta, analizowania i wyciągania na ich podstawie wniosków a także ocenianie stanu poznawczo-emocjonalnego i możliwości komunikacyjnych pacjenta
C ₃	Zrozumienie społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego (rodziny, sieci relacji społecznych) i nierówności społecznych na stan zdrowia oraz społeczno-kulturowych różnic w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych
C ₄	Rozwój umiejętności świadomego i efektywnego uczenia się z uwzględnieniem specyfiki studiów medycznych oraz przyszłej pracy zawodowej.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_o1	zna aktualny stan wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego (rodziny, sieci relacji społecznych) i nierówności społecznych na stan zdrowia oraz społeczno-kulturowych różnic i roli stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych;	D.Wo1.
EK_o2	rozumie znaczenie zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości w relacji do postaw społecznych, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno-kulturowe oraz zna aktualną koncepcję jakości życia uwarunkowaną stanem zdrowia;	D.Wo3.
EK_o3	rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem	D.Wo4.
EK_o4	rozumie funkcjonowanie instytucji medycznych oraz społeczną rolę lekarza	D.Wo6.
EK_o5	zna psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej	D.Wo7.
EK_o6	zna funkcjonowanie podmiotów systemu ochrony zdrowia i społeczną rolę lekarza;	D.Wo8.
EK_o7	zna prawa pacjenta	D.W17.
EK_o8	zna zasady pracy w zespole	D.W18.

EK_09	zna kulturowe, etniczne i narodowe uwarunkowania zachowań ludzkich	D.W19.
EK_10	zna podstawy medycyny opartej na dowodach	D.W23.
EK_11	uwzględnia w procesie postępowania terapeutycznego subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno-kulturowych	D.U1.
EK_12	dostrzega i właściwie reaguje na oznaki zachowań anty-zdrowotnych i autodestrukcyjnych	D.U2.
EK_13	potrafi wybrać takie leczenie, które minimalizuje konsekwencje społeczne dla chorego	D.U3.
EK_14	potrafi budować atmosferę zaufania podczas całego procesu diagnostycznego i leczenia	D.U4.
EK_15	potrafi przeprowadzać rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii oraz rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji życiowej	D.U5.
EK_16	potrafi informować pacjenta o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub terapeutycznych oraz uzyskać jego świadomą zgodę na podjęcie tych działań	D.U6.
EK_17	potrafi angażować pacjenta w proces terapeutyczny	D.U7.
EK_18	potrafi udzielać porad w kwestii przestrzegania zaleceń terapeutycznych i prozdrowotnego trybu życia;	D.U9.
EK_19	umie komunikować się ze współpracownikami, udzielając informacji zwrotnej i wsparcia	D.U12
EK_20	przestrzega wzorców etycznych w działaniach zawodowych;	D.U13
EK_21	przestrzega praw pacjenta;	D.U15
EK_22	potrafi wykazywać odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym;	D.U16.
EK_23	potrafi krytycznie analizować piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim, i wyciągać wnioski	D.U17.
EK_24	umie działać w sposób umożliwiający unikanie błędów medycznych	G.U8
EK_25	korzystania z obiektywnych źródeł informacji	K.07
EK_26	wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym	K.09

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Zajęcia organizacyjno – wprowadzające. Zapoznanie studentów z zasadami kursu e-learningowego, podanie kryteriów zaliczenia.
Lekarz w polskim systemie ochrony zdrowia. Społeczny wymiar zdrowia i choroby.
Jakość życia uwarunkowana stanem zdrowia; Medycyna oparta na dowodach.
Sposoby komunikacji werbalnej; zakłócenia przebiegu procesu komunikacji; błędy komunikacyjne i strategie ich eliminowania; komunikacja niewerbalna i różne jej wymiary
Struktura relacji lekarz-pacjent; role uczestników relacji lekarz-pacjent; więź z pacjentem; Prawa pacjenta.
Przedstawienie makro i mikro umiejętności w prowadzeniu wywiadu medycznego; werbalne i niewerbalne aspekty zachowania, umiejętności prowadzące do zdobycia zaufania ze strony pacjenta.

B. Problematyka seminarium

Treści merytoryczne
Zajęcia organizacyjno – wprowadzające. Zapoznanie studentów z problematyką, kryteria zaliczenia. Zasady krytycznego myślenia.
Profesjonalizm w medycynie, pojęcie profesjonalizmu, modele opieki zdrowotnej, definicje i znaczenie: niepełnosprawności, zdrowia, starości itp. Kulturowe, etniczne i narodowe uwarunkowania zachowań ludzkich
Przykłady polskich i zagranicznych nierówności społecznych w zdrowiu: w dostępie do lekarza i pielęgniarki, dostęp do leków, dostęp do instytucji służby zdrowia.
Wyrównywanie nierówności społecznych w zdrowiu poprzez wpływ na zachowania zdrowotne: palenie tytoniu, spożywanie alkoholu, nadwagę i otyłość (przykłady polskie i zagraniczne).
Społeczna rola lekarza; Konsekwencje społeczne dla chorego wynikające ze stosowania różnych metod leczenia. Obowiązek dostarczania opieki.
Społeczny wymiar zdrowia i choroby. Postawy społeczne w Polsce wobec ludzi chorych i niepełnosprawnych. Rola stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: kurs e-learningowy

seminarium: kejsy, dyskusja, praca w grupach, prezentacja tematów na forum grupy

Praca własna studenta: praca z książką

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01- EK_10	Zaliczenie pisemne po ukończeniu i zaliczeniu wszystkich części kursu e-learningowego	W + Sem.
EK_11- EK_27	Obserwacja aktywności w trakcie zajęć, ocena prezentacji ustnych i prac grupowych	SEM.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykłady - ocena wiedzy:

Zaliczenie kursu e-learningowego wymaga rozwiązania 3-4 zadań po każdej z 3 części kursu. Test końcowy, jednokrotnego wyboru, pytania zamknięte i półotwarte.

Nieusprawiedliwiona nieobecność na zaliczeniu skutkuje oceną niedostateczną.

Kolokwium pisemne – kryteria oceny:

zal – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie co najmniej 60%

nzal – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

Szczegółowe kryteria oceny:

5.0 – student wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100%

4.5 – student wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92%

4.0 – student wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84%

3.5 – student wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76%

3.0 – student wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68%

2.0 – student wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

Ocena umiejętności (Seminarium)

ŚREDNIA OCEN ZA PREZENTACJĘ (WAGA 2/3) I ZA AKTYWNOŚĆ W TRAKCIE PRAC GRUPOWYCH (WAGA 1/3)

SKALA OCEN:

5.0 – wykazuje umiejętność zrealizowania treści kształcenia na poziomie bardzo dobrym

4.5 – wykazuje umiejętność zrealizowania treści kształcenia na poziomie ponad dobrym

4.0 – wykazuje umiejętność zrealizowania treści kształcenia na poziomie dobrym

3.5 – wykazuje umiejętność zrealizowania treści kształcenia na poziomie ponad dostatecznym
 3.0 – wykazuje umiejętność zrealizowania treści kształcenia na poziomie dostatecznym
 2.0 – nie wykazuje umiejętności zrealizowania treści kształcenia na poziomie minimum dostatecznym.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	25
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	4
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	1
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

Wymiar godzinowy	-
Zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mc Kay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańskie Wyd. Psychologiczne, Gdańsk 2006. 2. Myerscough P., Ford M., Jak rozmawiać z pacjentem?, Gdańskie Wyd. Psychologiczne, Gdańsk 2002. 3. Krajewska-Kułak E., Wrońska I., Kędziora-Kornatowska K. (red.), Problemy wielokulturowości w medycynie, PZWL, Warszawa 2017.
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rollnick S., Miller W.R., Butler Ch.: Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej. Medicover, Warszawa 2010. 2. Leowski J., Polityka zdrowotna a Zdrowie publiczne, CeDeWu.PL, Warszawa 2009 3. Kulik T. B., Pacian A., (red.) Zdrowie Publiczne, Wydawnictwa Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej